

en lang række områder i dag, og det går vi ind for skal fortsætte.

Men det nuværende konventionsudkast for Europol rejser en række problemstillinger, som for os at se er meget, meget uafklarede. Europol skal være en selvstændig enhed, der får en række beføjelser, og specielt det, at Europol selvstændigt skal udarbejde analyser osv. og dermed virke opsøgende, synes vi er et problem.

Vi mener også, der er problemer i relation til det, der har været nævnt om registrering, hvilke oplysninger der kan registreres, og hvilken sikkerhed vi har for, at de registrerede oplysninger ikke bliver misbrugt. Der er jo ikke blot tale om at registrere kriminelle personer. Der er jo også tale om at registrere personer, der er mistænkt i den ene eller den anden forstand.

Derfor er det vores opfattelse, at der på det nuværende grundlag er store problemer omkring Europolkonventionen, og vi kan derfor ikke, som det ligger p.t., støtte Europol.

Derfor ender vi med at stemme ja til forslaget, men vil følge det videre arbejde omkring udarbejdelsen af en konvention med meget stor interesse og se, hvordan de forskellige problemstillinger, som vi finder der er omkring konventionen, bliver løst. Og vi vil være modtagelige for de argumenter, der er, når vi ser den endelige konvention.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg tror, det er vigtigt for alle fornuftige mennesker og for alle fornuftige lande, at der sker et samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet, bekæmpelse af narkokriminalitet, bekæmpelse af hvidvaskning af penge, bekæmpelse af menneskesmugling og bekæmpelse af handel med nukleare materialer; og jeg tror, alle er klar over, at det bedst kan ske i et internationalt samarbejde. Det nytter ikke så meget, hvis man fægter hver for sig, når det er den form for kriminalitet, man skal bekæmpe.

Derfor er det godt at have et mellemstatsligt politisamarbejde, der på effektiv måde kan gå ind og bekæmpe den form for kriminalitet, jeg her har nævnt. Det er lige præcis det, der er omtalt i Maastricht-Traktaten, og det var lige præcis det, vi stemte om, da vi stemte for, at vi ville gå ind i et sådant mellemstatsligt politisamarbejde for at bekæmpe den form for organiseret kriminalitet, som de enkelte lande hver for sig ikke har mulighed for at bekæmpe. Det er det, det drejer sig om, og det er det, man i

givet fald vil stemme nej til, hvis man følger Enhedslistens forslag.

Med hensyn til spørgsmålet om terrorisme er det også direkte nævnt i Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen, og derfor kan det ikke komme bag på nogen, at det også skal indarbejdes. Men det er også rigtigt, at vi ikke er færdige med at finde frem til, hvordan man skal definere det, og i det hele taget må jeg sige, at vi ikke er færdige med at lave reglerne for Europol.

Vi er heldigvis kommet et godt skridt fremad, og jeg håber og tror, at det lykkes at lave en aftale inden juni måned, en aftale, der vil komme til at følge de retningslinjer, jeg nøje har redegjort for i Folketingets Europaudvalg den 3. marts, og som jeg også redegjorde for i Retsudvalget den 7. marts.

Det er Danmark, der kontrollerer, hvilke oplysninger der skal indgå i arbejdet fra dansk side, og det er Danmark, der beslutter, på hvilken måde disse data kan benyttes i samarbejde med de andre lande.

For regeringen og heldigvis for et stort flertal her i Folketinget er det vigtigt at få et effektivt redskab til at bekæmpe international kriminalitet. Det er jeg glad for.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må nu konstatere, at vi er nået dertil, hvor ministeren simpelt hen er holdt op med at besvare de spørgsmål, vi stiller. Under tidligere behandlinger har ministeren dog forsøgt at besvare spørgsmålene.

De oplysninger, ministeren er kommet med, har så til gengæld afvejet fra dem, som den franske indenrigsminister, Pasqua, løbende kommer med, og jeg ved ikke, om det skyldes, at den franske indenrigsminister misinformerer den franske offentlighed, men et eller andet sted er der i hvert fald noget galt.

Jeg må konstatere, at ministeren har opgivet spørgsmålet om parlamentarisk kontrol med Europol. Sådan må jeg forstå det, når ministeren ikke svarer på det spørgsmål, jeg stiller i den anledning.

Ministeren sagde, at Danmark selv kan beslutte, hvad der skal ske med de oplysninger; Danmark indleverer, men ministeren tilføjede en sjov lille sætning om, at det er Danmark, der beslutter *i samarbejde med de øvrige lande*, hvordan oplysningerne kan bruges.

Deri ligger jo problemet, for den franske indenrigsminister, Pasqua, har oplyst, at disse